

nabuchodinosor non corporis
mutationem sed mentis aliena
cionem passus est. et ablatus ē
sibi usus lingue et herba data
est in cibis. et videbatur sibi q̄
bos esse in anterioribus et leo i
posterioribus h̄m m̄sterium ty
rannorum quā in prima etate w
luptatibus dediti et cervicosi iu
go belial subduntur. in fine ve
to interficiunt dīpiunt et con
culcant. Multi quoq; egredie
bantur et videbant eum. **D**icitur
daniel non egrediebatur quia
toto tempore alienationis eius
oratione pro eo vacabat. et ad
preces eius anni septem quos
totidem dominus dixerat tem
pora in septem menses conuer
si sunt in quib⁹ p̄ quadraginta
dies insamiam paciebatur et p̄
alios quadraginta reuersus ad
cor hominis flebat et supplica
bat deo. adeo q̄ ex nimio fletu
oculi eius ut caro facti erat et ite
rum per alios quadraginta di
es vertebarur in insamiam do
nec septem menses complemen
tur. Post quos reuocatus est.
Non tamen regnauit statim sed
statuti sunt pro eo septem iudi
ces et usq; ad finem septem an
norum penitentiam egit panez
et carnes non comedit. et vīnum
non bibens leguminibus vte
batur et herbis iuxta consilium
daniel. Et hac penitentia com
pleta regnauit iterum et bene

dixit altissimum. et h̄m nicola
um de lyra mortuus est in statu
salutis. Ideo dicit Augustinus
xxij. q. iiiij. c. Nabuchodinosor
q̄ penitentia eius fuit fructuo
sa. Illius igitur exemplo studea
mus et nos peccata nostra cor
rigere ut sic p̄ ticipes fieri valea
m⁹ eterne vite in qua vivit glo
riosus deus p̄ omnia secula secu
lotum. Amen.

11. Sermo decimusseptimus de
iudicio dei contra antiochum
in iudeos sequentem

Reperiūtur homines
qui omnī clemētia
deposita feris ac be
lis crudeliores exi
stunt. Quid nam de antiocho
dicemus immāssimo rege qui
iudeos acriter est persecutus.
Vtq; patebit omnes bestias
crudelitate sua antecellit. Con
quem deus iustus vindicaz su
am exercuit illumq; tandem hu
miliavit atq; pumuit. **D**arco
in hoc sermone de iudicio dei co
tra antiochum in iudeos sequen
tem dicemus contemplabi
murq; more nostro tua misere
ria.

Primū dicit̄ feritatis
Secundum penalitatis
Tercium generalitatis

De crudelitate antiochi

Capitulum primum

Quam fetus atq; crudelis
anthiochus extiterit i
in hoc misterio aperten
du est. Et licet tho. xxij. q. clx.
dicat qd differēcia est inter seu
ciam et crudelitatem: quoniam
proptie seuicia dicitur sūm qd a
liquis in penis inferendis nō co
siderat aliquā culpam eius qui
punitur sed solū hoc qd delectat
in hominum cruciatu. Crudeli
tas vero attendit culpam in eo
qui punitur sed excedit modū
in punēdo. Vnde crudelitas dif
fert a seuicia sicut malitia hūas
na a bestialitate. vt patet. vij.
ethi. Verumtamen large potest
crudelitas nominari p̄ comp̄ titu
do volūtatis ad effundendū san
guinem humanum. Et sic fuit
crudelis et ferocius valde antioch⁹
qd patet tripliciter.

Primo in iherusalem capōe
Secondo in rabida ordinacōe
Tercio in matris et filiorum
occidente

De multitudine interfectorū ex iussu anthiochi

Drimo apparet crudeli
tas anthiochi in iheru
salem capōe. vt em
scribitur ij. Machabeorum. o
profeō anthiochus ex egipto
efferatus animo quietatez iheru

salem armis depit. Fūsūt autē
militib⁹ interficere nec p̄cere oc
cursantibus et p̄ domos ascen
dentes trucidare. Fiebat ergo
cedes iuuenum ac semiorū mul
erum et natōū extermīnia vic
ginumq; et guulorum necēs.
Erant autem toto tūdū oceas
ginta millia interfici non mi
nus autem venundati. Nota h̄
ypterea quia omnia anthiochi
gesta ex libris Machabeorum
sumūtur qd Hexomim⁹ in argu
mento in libris Machabeorum
ait. Machabeorum liber licet
non habeatur in canone hebre
orum tamen ab ecclesia int̄ di
uinorum librorum annuera
tur hystorias. Insuper aduerte
dum qd deus benedictus p̄mit
tebat populu; sic turbati ypter
ex crescentes iniquitates. Nam
vt dicitur. i. Machabeoru. i. c.
in dieb⁹ anthiochi exiere ex is
rahel vici iniqui ⁊ edificauerūt
gignasium in iherosolimis sūm
leges nationum ⁊ fecerunt sibi
prepuia et recesserunt a testa
mento sancto et iuncti sunt na
cionibus

De alijs interfectorū

Cecundo apparet crudeli
tas anthiochi in rabi
da ordinacōe. Nam ex
polauit et yphanauit templuz
⁊ reuersus anthiochiam misit

quēdā p̄ncipem appoloniū nos
mine cuz exercitū viginti duouī
milii qui discurtes p̄ ciuitatez
ingente multitudinem p̄ermit
et interficit. Nō multo post mis-
sit quēdā Antiocenū q̄ cōpellet
iudeos ut se trāfferet a patēs
et dei legib⁹ et eos qui nollet trā-
fite ad instituta gentiliū inter-
terz. due mulieres delate fūt na-
tos suos tūcūcidisse q̄s infatib⁹
ad vetera suspensis. cu publice p̄
ciuitatē illas circūduxissent per
muros precipitauerūt. Alij vero
ad prīmas coēutes spelūcas et
latēder sabbati diem celeb̄tates
cu iudicati eēnt cui dā philippo
pposito antiochī flāmis succē-
si fūnt

De matre occisa cu. viij. filijs

Tercio appet crudelitas
anthiochi in mūs et se-
ptē filioꝝ occisiōe. Crat
utiqz mē quedā septē filios h̄ns
et ut dicit̄. n. Rachabeoꝝ. viij
Duz a crudeli anthiochī cōpelle-
rentur ut cōtra pattias leges car-
nes p̄rāas cōederet. maior natu-
dixit. Parati sū mori magis q̄
pattias et dei leges p̄euaricati
Cratus rex iussit sartagines et ol-
las eneas succendi eiꝝ qui sic lo-
citus fuerat amputati l̄nguam
et cutem capitis abstrahi sū mi-
tates quoꝝ manuū et pedū p̄e-

scidi ceteris cius fratrib⁹ et n̄tē
inspicientib⁹ sicq; in sartagine
torqueri donec moreret. In terim
veto ceterūna cu mē se h̄ortabā
tur mori fortiter. Post et secun-
dus similia tormenta pacēs ex-
tinguis est. Qui in vltimo asti-
tutis dixit. Tu quidē scelestissi-
me in p̄nī vita nos p̄redis b̄ rex
mūdi defunctos nos p̄ suis legi-
b⁹ in eterne vite resurrectioē fu-
scitabit. Post istum tercī illu-
ditur et l̄nguam postolat⁹ ato
protulit et man⁹ constāter extē-
dit et cum fiducia ait. E celo
ista possideo sed ppter dei leges
nūc hec ipsa despicio quoniam ab
ipso ea me recepturum sp̄ero.
Cundis admiranab⁹ adolesce-
tis constantiam expirauit in tor-
mentis sartaginis sicut et alij.
Hexatur iam quartus similib⁹
cruciati⁹. Deinde quīnt⁹. et tā-
dem sextus. Que dum agerentur
mater sapientia repleta cogi-
tationi feminee masculinuz am-
num miserens dicebat ad filios
Nescio qualiter in vtero meo ap-
paruistis neq; emm ego spiritū
et animam donauī vob̄ r̄vitam
et singulorum membra nō ego
ipsa compēgi sed mūdi creator: q̄
formauit hominū natūratē
q̄q; homī inuenit originē et sp̄m
vob̄ iterum in misericordia redi-
det et vitam sicut et nūc vos met
ipsoꝝ despiciatis ppter legē eius

Remanete adhuc septimo iuri
oe multa pollicebat anthioch,9
ut dei leges contemneret suade-
bat qz matti ut ad hoc illum in-
duceret. Que inclinata ad filium
hebreaca lingua dicebat. **F**ili
miserere mei que te in utero no-
ue menses portauit et lac tienmo
dedi et alui et in etate ista pdu
xi aspice celum et terram que omnia
fecit deo. illu honora et cu stab
motu non timeas. **A**it adolescens
animosio factus exclamans di-
xit. Quem sustinetis. non obe-
dio precepto regis sed pcepto le-
gis que nobis data est p moysē.
Tu vero qz inuenitor omnis mali-
cie factus es non effugies manu
dei. Quare accius indignat9 ti-
ranus et istum in domino confidente
in dura tormenta copulit mori.
Nouissime post filios et mater
supplicijs consumata est.

De horribili pena et plaga an-
thiochi crudelis

Capitulum secundum

DOn est abbreviata ma-
nus domini que tandem in-
quos et malos homines
proferunt fortiter et humiliant.
Ecce anthiochi exemplum veritate
huius rei nobis aptissime pedit.
De ipsis ergo penalitate in hoc
secundo capitulo erit disserendum.
De quo tria consideremus

Primo plagam
Secundo noticiam
Tertio penitentiam.

Primo consideremus anthiochi
plagam. Ut enim scribitur in mach.
ix. Tu redire de pside et frigida
spirans animo contendit iheso
tim redire illa delere funditur
dicens se illa congeriem sepul-
chri iudeorum esse factum. **N**on qui
omniuersa consipicat dominus pcessit
eum insanabili plaga. applicavit
eum dirus dolor viscerum et ama-
ra intestinorum tormenta insuper co-
tigit illi in impetu eunte virtute
cadere et in gravui collisione cor
poris membra vexari faciebat sicut
carnes eius vermibus scaturientes
et fetore nimio vulnera grauaba-
tur extremitates. et qui paulo ante si-
dera celi contingere se arbitrabat
sunt eum nemo poterat propter
intolleranciam fetoris portare.

Secundo consideremus an-
thiochi noticiam. ut ait Grego-
rius. Oculos quos culpa clau-
dit pena aperit. **I**deo sic percus-
sus anthiochus cepit ad sui as-
gnationem venire. non valens
et ipse superius propium ferre fetu-
rem pati et dolorem. Dicebat
qz. **J**ustus est subditum esse deo
et mortalem non patia sentire deo

Tercio consideremus anthi-
ochi penitentiam. In tot utiqz
vexacionibus anthiochus pe-
nitentiam egit sed infructuosa

quia ut dicit **Bona** in iij. di.
xiiij. Dolebat de peccatis suis no
pter diuinum amorem sed pro
pter penam quam sibi propter sua
delicia imminere conspiciebat.
Ideo dicit textus ij. **Machab.**
Verbis autem orabat scelestus do
minus a quo non erat misericordia
am consecuturus et cunctatez ad
quam festinas veniebat ut eum ad
solum deducet et optabat libertatem
reddere et iudeos equales atque
mensibus facturum pollicebatur
promittens adhuc templum quod per
us expoliaverat oenacatum optimis
domis et multiplicaturuz sa
cta vasa et iudeum esse futurum.
Tamen cum a deo non acceptaret
oratio eius homicida et blasphem
us pessime processus pugio in m
tibus miserabiliter obitum vita funditur
est.

De generali punitioe hominum
cruelium qui qualia fecerunt
tabia passi sunt

Capitulum tecnum

Crudelium hominum culpam
inuenetus est de generaliter ut in pluribus adeo
moleste tulisse ut crudeliores pra
eos acerbissime macrauerit. Nec
solum antiochus per crudelitatem
punitus est sed et etiam quasi in
numeris sui similes exterminati
sunt de terra viuentum. Idcirco

in hoc misterio adducemus quoniam
plutius exempla ut sic deprehenda
in generaliter crudelitate exos
sam deo qui cum sit natura miseri
coris et prius aduersus crudeles
tamen efficietur durus et rigidus
Accepit ergo **Judicium** i.c. quod a
domineseth crudelis captus a iudeis
manu et eius atque pedum dixit
Pertriginta reges amputatis
summitibus manuum ac pedum
colligebatur sub mensa mea ibo
cum reliquias sicut feci ita reddi
dit mihi deus. **D**e **Cito** rege cui
debet refert **Justinus** quod postquam ados
lescentulum filium thamnitis re
gine **M**assagetauz cum tercia
pte copiarum decepisset simulato
metu quasi fugiens et instruenda
castra vicino epulisque deseruit in
tercesseratque a matre thamni su
peratus ita quod ducenta milia per
satum simul cum rege deleta fue
re et tante cladi nec nuncius super
fuit. **I**psi caput amputatus in
utrem humano sanguine plenus
fuisse regina confidit dicens. Ha
ciam te humano sanguine quem
triginta annos sustinuit. **N**arrat **H**uet
tomus de persecutoribus cesarii quod
nullus fere triennio superuixit nul
lusque naturali morte obiit nam
pro naufragio pars prelio defun
cta est. **Q**uidam se illo pugio et quo
cesare vulnerauerunt occiderunt ut
agere mostaret et de illa nec deo

net hominib⁹ placuisse. Vigin⁹
ti namq⁹ et tib⁹ vulnerib⁹ co-
fossus Cesar occubuit anno. lvi
statis sue. **Nero.** vi. Romanor⁹
imperator. qui vt scribit Plini⁹
libro septimo de naturali histo-
ria natus est premissis pedibus
et crudelissimus ac viciousus val-
de fuit. post multa facinora au-
diens Vergium Galbam a mi-
litib⁹ in hispanijs vbi pretor
erat Imperatorem electum fū
Suetonii tribunos et centurio-
nes d̄ fugae societate temptauit
⁹ nullum habuit sibi consen-
tez. nocte misit pro amicis ⁊ mi-
sibi renunciabat ab aliquo. Ipse
cum paucis hospitia singulorū
adīt. verum clausis omnū fori
b⁹ nullo respondentē in cubicū
lū rediit. Requisiuit deinde p̄cūs
sore cui⁹ manu ipse petiret. sed
nemine reperto. ego inquit nec
amicū habeo nec iūnicū. ⁊ cu-
cūt ut se p̄cipitaret in tibetū
sed reuocato impetu cū iam nox
iret in diem equū ascendit qua-
tuor solis comitantib⁹. Deinde
cū ad dūiericulū ventū esset cir-
ca quartū milliarū dimissis e-
quis p̄vptes ⁊ arundines ses-
mitam agere nec nō strata sub
pedibus veste ad proximā villā
euasit. dūieritq⁹ in patiulaꝝ
casam. et cum fames ⁊ fitis euꝝ
inuaderet sordidū panem si-
bi oblatum spreuit. b̄bit tamē

aliquātulūz aque tepide. Intē
motas percepit se hostem a se
natū iūdicatum ⁊ querit pum-
atur more malorum. Interrogā-
ti quale id pene genus ess cum
diceretur fū eutropiuz nudi ho-
minis cerūcē furce m̄seti per
publicas vias duci ⁊ corpus vir-
gis ad necem cedi. ⁊ de saxe p̄-
cipitari. teratus dūos acutos
pugnōes artipūt orauitq⁹ ut a
liquis se ad mortem capescēdā
iuaret. Exemplō iaz propinq⁹
bant equites quos per clamore
xp̄inuos sensit quib⁹ p̄ceep-
tū erat ut eū viuuū traheret. Qd
ut sensit ferū iugulo apposuit
ad quartū ab urbe lapidem
et cum semiaminus adhuc ess
irumpēti centurionē et pennu-
la ad vulnus posita in auxiliuz
severisse simulanti. q̄ sero dix-
it nero et hec est fides ⁊ in hac
woe defecit. xxij. anno etatis ⁊
anno. xiiij. imperij fū horofiuꝝ
⁊ eutropium. Domitianus im-
perator ppter suam crudelitatē
iusto iūdicio dei a cubicularijs
suis septem vulnerib⁹ occisus ē
anno etatis sue quadragesimo
quinto ut diximus in sermo-
ne de cognitione superbie Legi-
tur de agensorico rege qui fuit
artiana heresi infed⁹ ⁊ p̄ hispa-
niā ⁊ aſtīcā p̄secutus ē xp̄ianos
⁊ mil̄tos martires fecit. ⁊ cofes-
torib⁹ linguaſ abscondit qui ut

Phido narrat abscisis linguis pfecte loquebatur. ut etiam pomē. **C.** & offido pfecti ptorio affuse q̄ tandem cūdī effusis viscerib⁹ miserabiliter vīta finiuit. **P**ilatus crudelis in multas incidentes calamitates seipsum occidit. **J**udas impius desperatus laqueo se suspendit. **H**erodes ascalonita qui innocētes occidi fecit p̄ tantā cedem p̄uulorū suspectos h̄ns filios Alexandrū scz et Astabolū. ut dicit **M**agister i **hy** storia scolaſtīca q̄ si eū interfici pcurassent ut ipſi regnaret illos occidi fecit. **A**ptuageſimo vero anno etatis ſue in grauissimam egritudine ceadit. **N**am febre valida prurigine corporis colli continuis tormentis pedum inflatio nevermescenb⁹ teſtūcūlīs itollerabili fetore crebro anhelitu et intercuptis ſuspicioſis torquebatur. a medicis vero in oleo poſitus inde quaſi mortuus eſt abſlatus. **A**cens autē iudeos cum gaudio morte ſuā expetare nobiliores viros ex omni iudea collectos in carcere poſuit. **D**ixit q̄ **A**holome ſorū ſue **A**cio iudeos de morte mea gauiſuros ſed ptero habere multos lugētes ſi cū ſp̄m emisero cūdīs occidas q̄s in custodia ſeruo ut ſic omnis iudea me defleat inuita. et ut dicit **J**oseph⁹ in. xvij. antiquitatū gladio qua pomū purgabat ſe p̄mit. **N**ut et alia innumerā q̄

ſi exempla hmōi que nos breui tatis cauſa tacemus. **C**ōmemorauimus autem que ſup̄a p̄ficiata ſunt ut ex illis percipiamus quātum deo diſplicet ſeuicia atq̄ crudelitas ſed pleriq̄ falſo in ſemetipſis gloriantur et dicunt hoc vicio ſe fore mūdatos quibus nos rēpōdem⁹ q̄ etiā abſq̄ humāni ſanguinis effuſione crudeles multi in dīmis eloqujs appellāt. **E**t p̄um ſunt p̄ximos odientes pro quib⁹ dicit **J**ohānes in canonica. c. iii. **O**mniſq̄ odit fratrem ſuum homicida eſt. **S**econdi ſunt p̄ximis detrahentes de quib⁹ dicit. vi. q. c. **H**umma iniquitas. **H**uma iniquitas eſt fratres detrahente et accuſare. **O**mniſ enim qui detrahit fratrem ſuo homicida eſt. **T**erci ſunt diuites pauperes nō paſcētes. **Vñ** lxxxvi. di. c. **I**n ſingulis. c. Paſce Paſce fame moriente ſi non paueris occidiſti. **Q**uarti ſunt executores testamentorū qui relicita ad pias cauſas cui possunt nolunt ecclesijs et paupertibus dare. contra quos ſcribitur. xiiij. q. ii. c. **Q**ui oblationes. **C**ui oblationes defunditorum aut negant ecclesijs aut difficile redunt tamq̄ egencū necatores excōcentur. **Q**uinti ſunt filii p̄ntibus non ſubuenientes p̄ qui b⁹ dicit **A**postol⁹. i. thi. v. c. **P**i quiſ ſuorū et maxime domētico rū curā nō habet fidē negavit et

est infideli detetior. Et ut breuitate
excludam omnes qui primos
ministe psequeuntur illisq; fuit in
festi homicide crueles nuncupatae.
sicut patet de perdi. i.e. ho
miciu. c. **Homicidio.** c. **Tria**
fuit genera. **H**ic ergo clemen
tes et p; quatenus crudelitate re
iecta dignos reddam nosipso ad
habendā hic gratiā. et in fu
turo sempiternaz gloriā in qua
vivit et regnat deus p; omnia se
cula seculorū. Amen.

Nomo decimus et au de co
gnitione dei et de debito sibi exhi
bendo honore ac cultu

Quoniam de oculis cor
poris non videt quod res
motissimū est a seū
ut docet Aristoteles in p
logo metha. In variis noxiis
et opiniones errorum homines dilab
buntur et aut negant esse deum aut
deos plures fingunt aut ea que
de diuinis personis pluralitate
in fidē traditionem dicuntur
acceptare nolunt. Inde fit ut diuin
cultus minuatur neque debita
exhibeat reverentia ipso deo quod
re in hoc sermone de deo glorio
so merito praetandū censui ut
sic eum agnoscentes maiestate
eius honore debito psequamur.
In superiorib; namque de timore

fuerum iudiciorū diximus anno
do vero circa honorem qui sibi de
betur a nobis inserviabimur. De
deo igitur tractatu tria miste
ria elucidare conabimur

Primū dī cognitōis ḡnalis.
Secondū vnitatis ēnclalis
Terā tuūtatis psonalis.

De generali cognitione dei.

Capitulum primum

Hortandi fuit omnes ho
mines mundi ut deum
cognoscere studeant quod
sine cognitione dei cetera quocunq; q
grandia extimati p̄nt patua fuit
et vilia. ex quo deus Iherc 11. c.
dicit. Non glorietur sapiens in
sapia sua nec diues in diuītis
suis nec gloriatur fortis in forti
tudine sua. sed in hoc gloriatur
qui gloriatur sci te et nosce me.
quia ego sum dominus. Verum
tamen quidam deum esse minime
me credunt. de quibus dicit Damas
sus. In tantum preualuit p̄ni
tiosa hominū malitia ut dicant
non esse deum. De his loquitur
sic Tullius in primo de natura
deorū. Quidā dixerunt totā de
diis immortalib; opinionem esse
factam ab hominibus sapienti
bus reipublice causa ut quos ita
cio non posset eos ad officiū te
ligio duceret. Hōmodi falsita
tis sectatores quod alio quod fatuos